

1. Titel BNC-Fiche: Verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2201/2003 wat de bevoegdheid betreft en tot invoeging van regels inzake toepasselijk recht in huwelijkszaken Dossiernr electr prikbord: -	Datum document: 17 juli 2006 Nr. Raadsdocument: - Nr. Commissiedocument: COM (2006) 339 definitief Pre-lex: (voorbeeld):- Nr impact assessment CIE: Behandelingstraject Raad: Raadswerkgroep Comité Burgerlijk Recht, JBZ-Raad Rechtsbasis van het voorstel: art. 61, onder c, VEG en art. 67, lid 1 VEG Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement: eenparigheid van stemmen in de Raad, raadpleging EP
2. Essentie Commissie voorstel (max 15 regels):	Het voorstel strekt tot wijziging van de bestaande communautaire regeling van de internationale bevoegdheid van de rechter in echtscheidingszaken, zoals vervat in de Verordening “Brussel Ibis” (Verordening nr. 2201/2003) en tot aanvulling van die verordening met een regeling ter zake van het recht dat toepasselijk is op echtscheidingen. Beoogd wordt daarmee een oplossing te bieden voor de – naar de mening van de Commissie thans bestaande – rechtsonzekerheid, die wordt toegeschreven aan verschillen in de nationale regelingen van conflictenrecht en het materiële echtscheidingsrecht. In verband daarmee voorziet het voorstel onder meer in de mogelijkheid van een (beperkte) keuze van het toepasselijke recht. Verder stelt de Commissie dat een uniforme regeling van conflictenrecht een “rush naar de rechter” voorkomt. Onder “rush naar de rechter” wordt in dit verband verstaan de situatie waarin de ene echtgenoot de zaak vóór de andere echtgenoot aanhangig maakt om er zeker van te zijn dat de procedure door het recht van een bepaald land wordt beheerst. Voorgesteld wordt voorts om echtgenoten ook de mogelijkheid te bieden om de bevoegde rechter aan te wijzen. Beoogd wordt daarmee onder meer de toegang tot de rechter te verzekeren van echtgenoten van verschillende nationaliteit, ongeacht of zij in een lidstaat of in een derde staat verblijven. Ten slotte wordt een uniforme regeling inzake “residuele” bevoegdheid voorgesteld voor die gevallen waarin geen van de echtgenoten gewone verblijfplaats in een lidstaat heeft, maar waarin wel een nauwe band met een lidstaat bestaat.
3. Voorlopig subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel:	Subsidiariteit: N.v.t. , resp. Negatief Voor het onderdeel dat betrekking heeft op de internationale bevoegdheid van de rechter: <u>n.v.t.</u> . Ten aanzien van dit onderdeel, m.i.v. het voorstel met betrekking tot artikel 7, bestaat exclusieve bevoegdheid van de EG, aangezien het onderwerp reeds in een verordening is geregeld. Voor het onderdeel dat betrekking heeft op het toepasselijke recht: <u>negatief</u>. De doelstelling van het EG-Verdrag, nl. wederzijdse erkenning van echtscheidingsbeslissingen, is door de bestaande verordening “Brussel Ibis” (en zijn voorganger, de verordening “Brussel II”) reeds verwezenlijkt. Erkenning van beslissingen vindt plaats ongeacht het in de procedure toegepaste recht. Niet is aangetoond dat er sprake zou zijn van een “rush naar de rechter” of van rechtsonzekerheid die zou voortvloeien uit verschillen in de nationale regelingen van conflictenrecht. De in het groenboek gesignaleerde complicaties vloeien voort uit verschillen in het materiële echtscheidingsrecht van de lidstaten. Deze vormen een onvoldoende rechtvaardiging voor de invoering van een uniforme regeling van conflictenrecht.

	Proportionaliteit: Positief Voor het onderdeel betrekking hebbend op de bevoegdheid van de rechter: <u>positief</u> in die zin dat een verordening het passende instrument is voor een uniforme regeling van het bevoegdheidsrecht. <u>Echter</u>, in het licht van de beoogde doelstelling (voorkoming van een “rush naar de rechter” en het voldoende verzekeren van de toegang tot de rechter) is aan een verruiming van de reeds zeer ruime bevoegdheidscriteria geen behoefte. Voor het onderdeel betrekking hebbend op het toepasselijke recht: <u>n.v.t., want de subsidiariteitstoets valt voor dit onderdeel negatief uit.</u>
4. Nederlands belang:	Een Nederlands belang is dat er in Brussel geen civielrechtelijke projecten worden geagendeerd als daarvoor geen goede aanleiding is. Nederland staat niet alleen in zijn kritische houding t.a.v. dit project, dat grote inspanningen zal vergen. De kans is niet gering dat het resultaat van de onderhandeling zal zijn een regeling van het conflictenrecht die minder gunstig is dan de huidige Nederlandse regeling, en dat aldus voor echtgenoten in Nederland meer barrières worden opgeworpen om uit elkaar te gaan dan thans het geval is. Dat komt uiteindelijk neer op een beperking van de wederzijdse erkenning van echtscheidingen. Een Nederlands belang is ook dat het Verenigd Koninkrijk en Ierland een “opt-in”- verklaring afleggen. Het voorliggende voorstel, dat toepassing van het recht van de gewone verblijfplaats van de echtgenoten en niet de <i>lex fori</i> als uitgangspunt neemt, maakt het onwaarschijnlijk dat dit het geval zal zijn. In dit verband is het verder nuttig erop te wijzen dat in het kader van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht tot op heden geen aanleiding is gezien een uniforme regeling van het conflictenrecht op het gebied van echtscheiding tot stand te brengen. Het bestaande Haagse Echtscheidingsverdrag van 1970, waarbij Nederland partij is, bevat, evenals de bestaande verordening, een erkenningsregeling. Die regeling volstaat en voldoet goed.